

آن را نخر و در پی بازپس گیری صدقه ات نباش؛ هرچند آن را به یک درهم به تو بدهد؛ زیرا کسی که هدیه ی خود را پس می گیرد، مانند کسی است که استفراغ خود را می خورد.

از عمر بن خطاب رضی الله عنه روایت است که می گوید: اسبی را به یکی از مجاهدان راه الله بخشیدم؛ ولی او در نگهداری از آن کوتاهی کرد. لذا با این گمان که آن را به قیمتی ارزان می فروشد، تصمیم گرفتم آن را بخرم. پس از رسول الله صلی الله علیه وسلم در این مورد پرسیدم؛ فرمود: «لا تَشْتَرِهِ، وَلَا تَعُدُّ فِي صَدَقَتِكَ، وَإِنْ أَعْطَاكَهُ يَدْرَهُمْ؛ فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي هَيْبَتِهِ كَالْعَائِدِ فِي قَبِيئِهِ»؛ «آن را نخر و در پی بازپس گیری صدقه ات نباش؛ هرچند آن را به یک درهم به تو بدهد؛ زیرا کسی که هدیه ی خود را پس می گیرد، مانند کسی است که استفراغ خود را می خورد».

[صحيح است] [متفق عليه]

عمر بن خطاب رضی الله عنه مردی را برای جهاد در راه الله کمک نموده و اسبی به وی می بخشد تا با آن جهاد کند؛ اما فرد مذکور در رسیدگی به آن کوتاهی می کند و به خوبی از آن مراقبت نمی کند؛ و چنان حیوان را خسته می کند که لاغر و ضعیف می شود؛ به این ترتیب عمر رضی الله عنه تصمیم می گیرد آن را از او بخرد، چون می داند به سبب لاغری و ضعف اسب، آن را به قیمت ارزانی می فروشد؛ اما قبل از اینکه برای خرید آن اقدام کند، در این مورد با رسول الله صلی الله علیه وسلم مشورت می کند، چون در این مورد چیزی در دل دارد؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم او را از خریدن آن ولو با کمترین قیمت نهی می کند؛ چون آن را در راه الله بخشیده است و نباید نفسش به دنبال آن بوده و وابسته به آن باشد؛ تا مبادا صاحب آن متوجه این مساله شود و آن را به او ببخشد؛ و به این ترتیب به چیزی که بخشیده باز گردد؛ چون از تصرف وی خارج شده و کفاره ی گناهانش گردیده و خبثت و پلیدی را از او بیرون کرده است؛ بنابراین شایسته نیست به آن بازگردد و آن را بازپس گیرد. و به همین دلیل رسول الله صلی الله علیه وسلم خریدن آن را بازگشت به صدقه می نامد، با وجود اینکه آن را به قیمتش می خرد؛ و این کار را به بازگشت به استفراغ تشبیه می کند و مانند خوردن استفراغ زشت و قبیح و منفور معرفی می نماید.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6073>